

**ХУЛОСАИ
ШЎРОИ ДИССЕРТАЦИОНИИ 6D.КОА-028-И НАЗДИ
ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ОМӮЗГОРИИ ТОЧИКИСТОН БА НОМИ
САДРИДДИН АЙНӢ**

дар бораи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои
филологӣ, аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ

Парвандай аттестатсионии №_____

Қарори Шўрои диссертатсионӣ аз 22 апрели соли 2021

Барои сазовор донистани Муминова Сафарбегим Баҳриевна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ.

Диссертатсияи Муминова Сафарбегим Баҳриевна “Лексикаи лаъҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ аз тарафи Шўрои диссертатсионии 6D.КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121) барои химоя пазируфта шудааст (Қарори №35, аз 07. 01. 2021).

Диссертант Муминова Сафарбегим Баҳриевна, соли таваллудаш 1979, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, мӯчаррад.

Диссертант соли 2001 шуъбаи рӯзонаи факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Қ. Ҷӯраев (айни ҳол С. Айнӣ) - ро бо дипломи дараҷаи мутахассис, ихтисоси забон ва адабиёти тоҷик хатм намуда, аз соли 2004 то анҷом додани таҳияи диссертатсия унвончӯи кафедраи “Забони тоҷикӣ”-и (айни замон Назария ва амалияи забоншиносӣ) мебошад.

Аз сентябри соли 2006 то имрӯз дар вазифаҳои асистент ва муаллими қалони кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ фаъолият дорад.

Диссертатсия дар кафедраи назария ва амалияи забоншиносӣ ба анҷом расидааст.

Роҳбари илмӣ: **Исмоилов Шамсулло**, доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Муқарризони расмӣ:

Кабиров Ҳуршед Шаҳбозбековиҷ - доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забонҳои тоҷикӣ ва русии Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

Қодиров Дилшод Сайдаллоевиҷ - номзади илмҳои филологӣ, дотсент, декани факултети лингвистика ва муюширати байнифарҳангии Донишгоҳи давлатии Данғара

Муассисаи пешбар: Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ

Номѓӯи муҳимтарин корҳое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд, чунин аст: А) Мақолаҳои илмие, ки дар нашрияҳои тақризии

бонуфузи тавсияшудаи КОА-и назди Президенти Ҷумхурии Тоҷикистон ва Вазорати маориф ва илми Федератсияи Русия ба табъ расидаанд:

[1-М]. Муминова С. Б. Лексикаи таомҳо ва анвои ҳӯрокворӣ дар лаҳҷаи тоҷикони Ваҳон//Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон. – 2019. – № 2 (79). – С. 67– 71.

[2-М]. Муминова С. Б. Номи асбобҳои рӯзгор дар лаҳҷаи тоҷикони Ваҳон//Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон. – 2019. – № 3 (80). – С. 35– 39.

[3-М]. Муминова С. Б. Истилоҳоти хешутаборӣ дар лаҳҷаи тоҷикони Ваҳон//Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон. – 2020. - № 1 (84). – С. 85–90.

[4-М]. Муминова С. Б. Калимаю истилоҳоти ифодакунандаи мағҳуми хонаю ҳавлӣ ва масолеҳи соҳтмонӣ дар лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон//Аҳбори Академияи илмҳои Ҷумхурии Тоҷикистон. – 2021. - № 1. – С. 293–298.

Б) Мақолаҳое, ки дар нашрияҳо ва маҷаллаҳои илмӣ ба табъ расидаанд:

[5-М]. Муминова С. Оид ба муносибати лексикии лаҳҷаи тоҷикони Ваҳон бо забони ваҳонӣ//Масъалаҳои мубрами тарҷума ва забоншиносӣ дар замони муосир (маводи Конференсияи байналмилалии илмӣ-амалӣ). – Душанбе: Матбааи Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон, 2019. – С. 159 – 161.

Дар тақризи муассисаи пешбар – Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ зикр гардидааст, ки муаллиф дар муқаддима ва бобҳои ҷудогонаи диссертатсия тавонистааст, иттилооти арзишмандеро дар бораи ҳусусиёти луғавию маънои лексикаи лаҳҷаи таҳқиқшаванда фароҳам оварад ва маҳз аз ҳамин ҷиҳат диссертатсияи Муминова Сафарбегим Баҳриевна кори илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумхурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад. Фишурдаи диссертатсия ва мақолаҳое, ки унвонҷӯ дар маҷаллаҳои илмии таъйиднамудаи КОА чоп кардааст, муҳтавои диссертатсияро инъикос намудаанд. Бинобар ин, диссертатсияи Муминова Сафарбегим Баҳриевна ҳамчун кори илмии анҷомёфта буда, барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ сазовор аст.

Бо вучуди нишон додани муваффақиятҳо дар тақриз ҳамчунин ба бъзе нуқсонҳо ишора гардидааст:

1. Дар талафузи як қатор вожаҳои умумитоҷикӣ ва лаҳҷавии хоси гӯйиши тоҷикзабонони водии Ваҳон бъзе ҳусусиятҳои фонетикие мавҷуд аст, ки бо “ъ” (садоноки кӯтоҳ, ихтисоршуда, коҳишёфта) ифода карданӣ онҳо тарзи талафузро то андозае ҳалалдор месозад. Чунончи: **амък<амық** (амак), **холък<холық** (тағо), **қърс<қырс** (ноне, ки барои саг мепазанд) ва ғ;

2. Дар матни феълҳои рисола калимаҳои зиёди хоси лаҳҷаҳои дигар – дар қолаби диалектизмҳои лексикии нопурра ва пурраи муҳолиф мавриди таҳлилу муқоиса қарор гирифтаанд, вале манбаи диалектизмҳо, ки ба

истисной лаҳҷаи Вахон дар гӯйишҳои ҳамгурӯҳи бадаҳшонӣ ва лаҳҷаҳои дигари таркиби шеваи ҷанубӣ дучор меоянд, дар қавс нишон дода нашудааст. (1.2.1 сах. 25 – 28; 1.2.3. сах. 29 – 41);

3. Пӯшида нест, ки бисёр калимаҳои русио аврупой бинобар муродиф надоштанашон ба забони адабӣ ва лаҳҷаҳо айнан ва бо тафйироти овозӣ ворид шудаанд, ки як қисми онҳо муродифҳои мувофиқи тоҷикӣ доранд, вале як қисми дигарашон тарҷума намешаванд. Чунончи: **партия** – хизб, **балнит** – беморхона, касалхона, дармонгоҳ, **кантор** – идора, **калхос** – колхоз; **каммунист** - коммунист, **театър** - театр, **кълуб** - клуб, **пъркъор** – прокурор ва ф.;

4. Дар матни таблитсаи №1 (сах. 149, 150) калимаҳои **бом**, **лағжонак**, **офтобрӯя** дар банди – панҷум бо ҳарфи калон навишта шудааст;

5. Дар гурӯҳи диалектизмҳои лексикии пурраи ғайримуҳолиф баъзе диалектизмҳои роҳ ёфтаанд, ки онҳо дар лаҳҷаҳои дигари шеваи ҷанубӣ низ истеъмол мешаванд: **холькбача** (писари амак), **пошикаста** (зан), **ruzan** (равзана), **қачкор** (қӯчкор), **гувора** (гаҳвора), **девол** (девор), **изо** (шарм, хаё) ва ғайра (сах. 42 – 51);

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои зерин ворид шудаанд:

Тақризи **Ғуломалиев Ш.** – доктори илмҳои филологии факултети гуманитарӣ ва илмҳои иҷтимоии Донишгоҳи Тсукуба, **Раҷаббеков М.** – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Хоруғ ба номи Моёншо Назаршоев. Тақриз мусбат буда, дар он зикр шудааст, ки сарфи назар аз ҳама муваффақият ва дастовардҳо, дар автореферати диссертатсия баъзе камбудӣ ва норасоиҳо ба назар расиданд, ки номбар намудани онҳо ба фоидай кор ҳоҳад буд:

1. Хуб мешуд, агар дар номи рисола дар ҷои калимаи «лаҳҷа» вожаи «гӯйиш» истифода мешуд, зоро дар асоси тақсимоти шевашиносии тоҷик шеваи ҷанубӣ, лаҳҷаи бадаҳшонӣ, гӯйиши вахонии забони тоҷикӣ маҳсуб мейбад.

2. Аз забонҳои пашту ва яғнобӣ бевосита иқтибос шудани калимаҳо (автореф. сах. 19- 20) ба гӯйиши тоҷикзабонони водии Вахон касро дар шубҳа мемонад. Азбаски забонҳои яғнобӣ ва пашту низ ба гурӯҳи забонҳои шарқии эронӣ доҳил мешаванд, мавҷудияти ин вожаҳо дар забонҳои бадаҳшонӣ (помирӣ), аз он ҷумла вахонӣ, ки дар робитаи бисёр зич бо гӯйиши тоҷикзабонони Вахон қарор дорад, шубҳае нест. Аз ин рӯ, шояд ин вожаҳо тавассути забонҳои дарӣ ва забони вахонӣ ба гӯйиши мазкур ворид шудаанд;

3. Хуб мешуд, агар барои дарки масъала иҳтисораҳои дар автореферат истифодашуда, дар охир оварда мешуданд (сах. 19 – 20: ЛТВ, ЗД, ЗЯ ?);

4. Дар сах. 19-и автореферат калимаи қӯтоҳшудаи “ЛТВ” бе ишораи шакли пурраи он омадааст, ки бояд аввал дар шакли пурра меомад, пас аз он дар қавс шакли қӯтоҳшуда навишта мешуд;

5. Дар сахифаҳои 13, 15, 21 норасоиҳои техникӣ ба назар мерасанд;

Тақризи **Одинаев А.** - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии забони тоҷикии МДТ Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров мусбат буда, баъзе нуктаҳои баҳсталаб ба

мушоҳида мерасанд, ки ислоҳи минбаъдаи онҳо боиси болоравии ҳусни таҳқиқот хоҳад гардид:

1. Дар фасли “Диалектизмҳои лексикии пурраи ғайримуҳолиф (саҳ.15) муаллиф қайд кардааст, ки мо ин унсурҳои луғавиро ба 26 гурӯҳ тақсим намудем, аммо бо овардани ду-се мисол иктиро кардааст, ки нишон додани намунаи бештар ба мақсад мувоғик мебуд;

2. Агар мисолҳо бо хуруфи лотинӣ (транскрипция) низ дар қавс оварда шаванд, ҳусусиятҳои овозияшон ба хубӣ мушоҳида мешавад;

3. Унсурҳои луғавии толӣ (то ҳоло), ибар (ин сӯ), убар (он сӯ), ука (он қадар), ҳамика (ҳамин қадар) (саҳ.14), ки муаллиф онҳоро хоси шеваҳои ҷанубӣ медонад, дар гӯйиши мардумони саргҳи Зарафшон низ доираи истифодаи васеъ доранд;

Тақризи **Тураев Б.** – ходими қалони илмии Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ, номзади илмҳои филологӣ мусбат буда, зикр мегардад, ки баъзе нуқсонҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи саривақтии онҳоро ба манфиати кор медонем:

1. Дар саҳифаҳои 3, 4, 5 баъзе ғалатҳои услубӣ ва мантиқӣ роҳ ёфтаанд, ки онҳоро дар автореферат ишора намудем;

2. Ба сифати сарчашмаҳои назариявии таҳқиқот бештар ба таҳқиқотҳои олимон, дар самти шеваи ҷанубии забони тоҷикӣ такя шудааст, на ба сарчашмаҳои умумии диалектологии тоҷикӣ, аз ҷумла асарҳои А. Л. Хромов, М. Эшниёзов, Б. Бердиев, С. Носиров ва ғайра;

3. Дар саҳифаҳои 13, 14 автореферат ғалатҳои имлӣ ва мантиқӣ дила мешаванд, масалан ҷойе омада: “**тағйироти маънӣ**”, ки шакли дурусти он “**тағйироти маънӣ**” аст.

4. Аз муҳтавои муқаддимаи диссертатсия, ки дар автореферат оварда шудааст, маълум мегардад, ки дар муқаддимаи диссертатсия маълумоти муҳтасари таъриҳӣ дар бораи водии Вахон ва таҳқиқоти забоншиносии марбут ба лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон, оид ба таърихи таҳқиқи ЛЛТВ маълумоти кофӣ нест ва хуб мешуд, ки оянда дар таълифи монография ин нукта ба инобат гирифта шавад;

Тақризи **Калонова М.** – номзади илмҳои филологӣ, омӯзгори кафедраи забони тоҷикии МДТ “Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино”. Тақриз мусбат буда, дар он сарфи назар аз ҳама муваффақият ва дастовардҳо, дар автореферати диссертатсия баъзе камбуҷӣ ва норасоиҳо ба назар расиданд, ки номбар намудани онҳо ба фоидаи кор хоҳад буд:

1. Ҳатоиҳои имлӣ ва риоя нашудани аломатҳои китобат ба ҷашм мерасанд (масалан дар саҳ. 1, 3, 4, 6, 7, 10, 15);

2. Унвони фасли сеюми боби якум дар автореферат равшан инъикос наёфтааст.

Муқарризони расмӣ дар баробари ошкор намудани баъзе нуқсонҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) муҳимии ҷанбаҳои назариявию

амалӣ, навоварӣ ва дастовардҳои шоёни муаллифи диссертатсияро низ таъкид кардаанд.

Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони варзида дар соҳаи таърихи забон, забоншиносии синхронӣ ва забоншиносии қиёсӣ буда, дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмун ва мундариҷаи онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмии соҳаи филология дар ҷумҳурӣ ба ҳисоб рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқу таҳдили масоили умдаи забоншиносии синхронӣ ва забоншиносии муқоисавӣ хеле маъруф гардидааст.

Шӯрои диссертатсионӣ таъкид менамояд, ки унвонҷӯ дар асоси маводи зарурӣ ва фаровон лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳонро ба таври амиқ мавриди таҳдил ва баррасӣ қарор додааст.

Аҳамияти назарии диссертатсия. Пажӯҳиши ҳамаҷонибаи лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон дар марҳалаи кунуни рушди забоншиносии тоҷик, ки дар замони истиқлоли миллӣ ҷараён дорад, ба аҳамияти зерини назариявӣ соҳиб аст:

1. Баррасии лексикаи лаҳҷаи мазкур барои муайян намудани робитаи он бо лаҳҷаҳои ҳамгуруҳ ва дигар гӯшишҳои дуру наздик, ки дар ҳавзаҳои гуногуни ҷуғрофии Тоҷикистон ва берун аз он воқеанд, имконият фароҳам меорад.

2. Пажӯҳиши лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон барои таҳқиқи муқоисавӣ ва ҷамъбасти илмии ҳамаи лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ, ки то ҳол чун масъалаи мубрами лаҳҷашиносӣ бοқӣ мондааст, кумак мерасонад.

3. Таҳқиқи ин мавзӯъ барои ҳалли масъалаҳои лексикологијаи таърихии забони тоҷикӣ, роҳҳои иқтибосгирӣ ва таъсири байнҳамдигарии забонҳо, омилҳои ҳазмшавии унсурҳои забонҳои бегона дар муҳити лаҳҷа, нақши категорияҳои лексикӣ дар ороиш ва обуранги гуфтори лаҳҷавӣ мусоидат мекунад.

4. Таҳқиқи мукаммали ҳусусиятҳои маънои диалектизмҳо барои муқаррар намудани ҷойгоҳи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон дар низоми умумии диалектологији забони мусоидат менамояд.

5. Натиҷаҳои таҳқиқот барои пурраву мукаммал гардидани ҷойҳои холии таркиби луғавии забони адабии ҳозираи тоҷик мусоидат хоҳад кард.

6. Баррасии лексикаи лаҳҷаи мазкур дар кушодани гирехи бা�ъзе мушкилоти соҳаи таъриху этнографијаи мардуми тоҷик, муҳочирати аҳолӣ ва рушду таҳаввули забону лаҳҷаҳои тоҷикӣ дар шароити таъсири пайвастаи бисёрзабонии Бадаҳшон ёрӣ мерасонад.

Аҳамияти амалии диссертатсия. Баррасии лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон дорои аҳамияти хоси амалӣ аст, зоро натиҷаҳои илмӣ ва маводи забонии диссертатсияро зимни таҳияи осори шевашиносӣ, фарҳангҳои диалектологији забони тоҷикӣ, таҳияи китобҳои дарсӣ, барномаҳо ва вакоити таълимӣ оид ба шевашиносии тоҷик, ҳамчунин дар дарсҳои шевашиносии тоҷик ва курсу семинарҳои маҳсус аз диалектологији

муқонсавӣ, диалектологияи таъриҳӣ ва ҳамчунин, фанҳои таърихи забони тоҷикӣ ва лугатшиносии забони адабии мусоири тоҷик истифода кардан мумкин аст.

Усулҳои таҳқиқот. Таҳқиқи мавзӯи кори диссертационӣ бар мабнои усули тасвирий-синхронӣ анҷом дода шуда, дар мавридҳои зарурӣ ҳамчунин аз методҳои таҳқиқӣ-типологӣ, муқонсавӣ-таъриҳӣ, усулҳои таҳқиқоти саҳроии лингвистӣ истифода гардидааст.

Нуктаҳои ҳимояшаванди диссертатсия:

1. Таркиби луғавии лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон асосан аз ду гурӯҳи калимаҳо иборат аст: вожаҳои умумитоҷикӣ ва диалектизмҳои лексикӣ, ки онҳо, аз як тараф, робитаи лаҳҷаи мазкурро бо забони адабӣ барқарор намоянд, аз тарафи дигар, миёни онҳо тафовут мегузоранд.

2. Диалектизмҳои лексикӣ, ки дар шакли пурра ва нопурра амал мекунанд, чун калимаҳои хоси лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон аз дигар гӯшишҳои шеваи ҷанубии забони тоҷикӣ фарқ мекунанд.

3. Калимаҳои умумитоҷикӣ дар муҳити лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон дар ду ҳолат истеъмол меёбанд: а) бе тағири шаклу маъно; б) бо тағиироти шаклу маънӣ;

4. Мақоми калимаҳои иқтибосии арабӣ, туркӣ-қирғизӣ, русӣ-аврупойӣ, забонҳои помирӣ, пашту, ҳиндӣ вобаста ба маҳсулномикиашон дар таркиби луғавии лаҳҷа арзёбӣ мегардад.

5. Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон аз нигоҳи семантика ба гурӯҳҳои зерин ҷудо мешавад: 1) калимаҳои ашёй (исмӣ): а) хоси лаҳҷаи Вахон; б) хоси гӯшишҳои бадаҳшонӣ; в) хоси шеваи ҷанубӣ; 2) калимаҳои гайриашёй (сифатӣ, феълӣ, зарфӣ).

6. Маводи ҷамъшуда аз ҷиҳати мавзӯъ ба тариқи зайл гурӯҳандӣ гардидааст: истилоҳоти ҳештаборӣ, вожаҳои соҳаи ҷорводорӣ, зироаткорӣ, боғдорӣ, номѓӯи маҳсулоти озукаворӣ ва таомҳо, истилоҳоти ифодагари мағҳуми ҳонаву ҳавлӣ, масолеҳи соҳтмон ва ғ.

Саҳми фардии муҳаккик. Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон бори нахуст дар шакли диссертатсия ба таври системанок таҳқиқ карда шуд.

Ҷаласаи Шӯрои диссертационии 6D.KOA-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ рӯзи 22 апрели соли 2021 дар бораи ба Муминова Сафарбегим Баҳриевна додани дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертационӣ аз шумораи умумии 17 нафар аъзои Шӯрои диссертационӣ, 16 нафар иштирок дошт, ки аз ин 5 нафар аз рӯи ихтисоси 10.02.22 – Забонҳои мардумони кишварҳои ҳориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бүмии Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ) мебошанд, дар ҷаласа иштирок доштанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» 16 нафар, «зид» - нест, «буллетени беэътибор» - нест, булатени тақсимнашуда 1 нафар.

Шўрои диссертационӣ баромади Муминова Сафарбегим Баҳриевнаро дар мавзӯи “Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон” барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ, тақризи муассисаи пешбар, баромади муқарризони расмӣ – доктори илмҳои филологӣ Кабиров Ҳуршед Шаҳбозбековиҷ, номзади илмҳои филологӣ Қодиров Дилшод Сайдаллоевиҷ ва баромади муқарризони гайрирасмиро шунида, муҳокима карда, дар асоси натиҷаҳои овоздихии пинҳонӣ, хулосаи қабулкардаи худ оид ба диссертасия дар бораи асолат, арзиш, навоварӣ ва натиҷаҳои бадастовардаи диссертант чунин

қарор қабул мекунад:

1. Диссертасияи Муминова Сафарбегим Баҳриевна “Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон” барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ ба талаботи банди 2 ва зербандҳои 10 ва 11 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)”—и Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми октябрисоли 2016, № 505 тасдиқ шудааст, комилан мувофиқат мекунад.
2. Мақолаҳои илмии чопшудаи муҳаққиқ мазмуну мундариҷаи диссертасияро пурра инъикос менамоянд.
3. Ба Муминова Сафарбегим Баҳриевна “Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон” барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ дода шавад.
4. Аз Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳоҳиш карда мешавад, ки ба Муминова Сафарбегим Баҳриевна дипломи дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. - Забони тоҷикӣ. дода шавад.

Раиси Шўрои диссертационӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор

Худойдодов А. О.

Котиби илмии Шўрои диссертационӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент

Мирзоалиева А.Ш.

22 апрели соли 2021